

به نام خدا

مرکز دانلود رایگان
مهندسی متالورژی و مواد

www.Iran-mavad.com

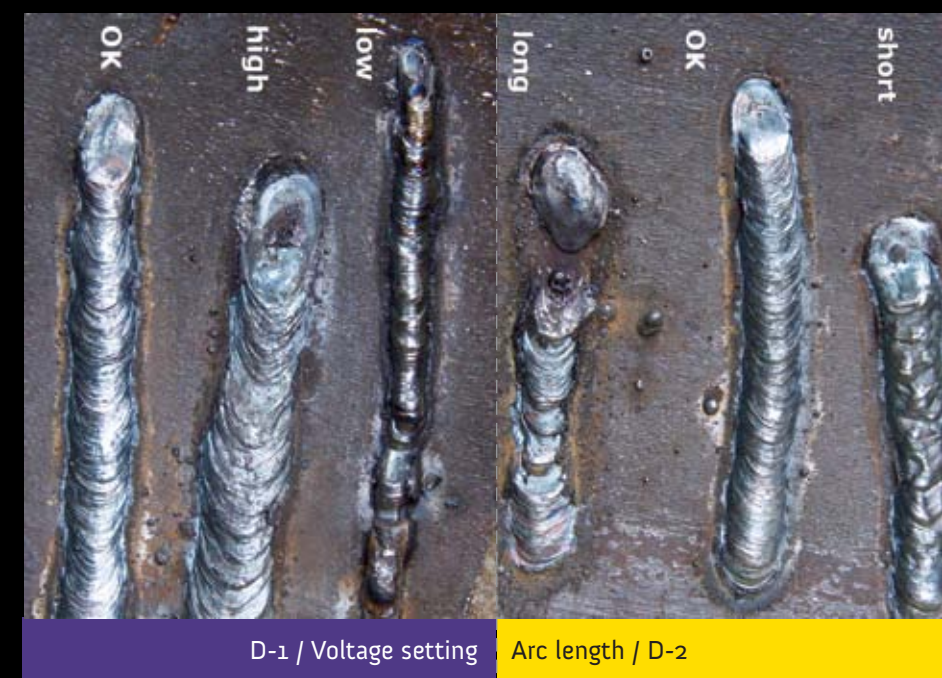

Nondestructive Testing

عیوب و تست‌های غیرمخرب جوش

عملیات جوشکاری، یکی از پرکاربردترین روشهای صنعتی و بسیار مهم اتصال فلزات به یکدیگر می باشد. این روش به طور بسیار گسترده در ساخت تجهیزات صنعتی بکار گرفته می شود. قوانین و دستورالعملهای متعددی جهت انجام و کنترل کیفیت اتصالات جوشی تدوین گردیده و بکار گرفته می شوند. از این منظر در این نوشتار، به صورت اجمالی به روشهای اصولی و پایه‌ی ارزیابی جوش و نیز نواقص عمده‌ی جوش و نحوه‌ی تشخیص بوسیله‌ی تست‌های غیرمخرب آنها پرداخته می شود. تست‌های غیرمخرب (Nondestructive Testing) مجموعه‌ای وسیعی از تفکیکهای تحلیل و آنالیز در علوم مهندسی است که در آن خواص مواد مورد ارزیابی قرار گرفته بدون اینکه آسیبی به قطعه اصلی برسد. از آنجا که بررسی خواص جوش و کیفیت آن پس از عملیات جوشکاری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و می‌بایست بدون تخریب اتصال به ماهیت آن پی برد، روشهای غیرمخرب تعیین کیفیت جوش کاربرد وسیعی داشته و تنها راه عملی جهت صحت‌گذاری سلامت جوشکاری به شمار می‌رود.

از این جمله می‌توان پس از تست‌های دیداری (VT) به آزمونهای مایع نافذ (PT)، تست ماوراء صوت (UT)، پرتوسنجی یا رادیوگرافی (RT)، تست ذرات مغناطیسی (MT) و نهایتاً تست Eddy Current اشاره نمود.

تأثیر پارامترهای جوشکاری

پارامترهای جوشکاری نظیر شدت جریان، ولتاژ یا طول قوس و سرعت پیشرفت جوشکاری متغیرهایی هستند که می‌توانند بر شکل ظاهری جوش، راندمان و سهولت عملیات، و حتی کیفیت مهندسی جوش اثر مهمی داشته باشند. به همین جهت می‌توان تأثیرات پارامترهای ناصحیح را در بخش عیوب متالورژیکی مورد بررسی قرار داد.

شکل (1) اثر شدت جریان، ولتاژ و سرعت جوشکاری را بر روی ظاهر جوش نشان می‌دهد. (D-1) شدت جریان کم کرده ی جوش بی قاعده بوجود آورده که بالای سطح کار قرار می‌گیرد. شدت جریان زیاد، ایجاد ذوب کامل کرده اما توأم با ترشح زیاد ذرات است و موجب سوراخ شدن و سوختن موضع جوش می‌شود. ولتاژ کم، کرده ی جوش بی قاعده و بدون نفوذ کافی تولید می‌کند و تمایل به محبوس کردن سرباره در جوش افزایش می‌هد. ولتاژ زیاد همراه با ترشح بوده و تمایل به جذب ازت از هوا در جوش زیاد می‌گردد، که نتیجه آن ایجاد حباب یا خلل و فرج در جوش است. (D-2)، سرعت زیاد تولید کرده جوش باریک و لاغر کرده و احتمالاً زیر برش یا سوختگی در کناره ی جوش بوجود می‌آید. سرعت کم، تولید حوضچه ی جوش بزرگ کرده که کنترل آن ساده نخواهد بود و مذاب به اطراف جاری می‌شود (به ویژه در وضعیت های غیر مسطح).

تست دیداری

از تست دیداری (VI) (Visual Inspection) یا به عبارتی دیگر مشاهده ی چشمی کیفیت بر اساس تجربه بیشتر از سایر تستهای غیر مخرب استفاده می‌شود. این روش ساده، سریع، آسان و ارزان بوده و به سرعت به نتیجه می‌رسد. حتی اگر بخواهیم از روشهای دیگر غیر مخرب برای تست جوش استفاده کنیم باید ابتدا یک (VI) خوب روی جوش انجام داده باشیم. اغلب ضروری است که جوش از نظر ترکهای ریز هم تست شود. برای این مورد هم روش (VI) کاربرد دارد و با استفاده از وسایل دقیق مثل دوربینهای CCD، کامپیوترها و میکرو می‌توان جوش را از این نظر به دقت و با کمترین هزینه مورد بازرسی قرار داد.

VI کاربرد وسیعی در تست جوش و مواد ریخته گری شده دارد. چه در زمان جوشکاری و چه بعد از آن VI روی جوش انجام می‌شود اما یکی از ضعفهای این روش در تشخیص ایراد و ترک جوش در زیر سطح است.

عیوب جوشکاری

در اثر حرارت ناشی از قوس الکتریکی قسمتی از فلز قطعه کار در زیر قوس ذوب شده و همراه با قطرات مذاب حاصل از الکتروود، حوضچه ی جوش را تشکیل می دهد. همراه با حرکت قوس در مسیر اتصال، این حوضچه در زیر قوس حرکت می کند و در اثر دور شدن منبع حرارت هدایت شده از حوضچه جوش گرم می شود. طبیعی است این لایه هرچه به حوضچه ی جوش نزدیک تر باشد با درجه حرارت بالاتری گداخته می شود. ضخامت لایه مذکور که تحت تأثیر حرارت فوق، تغییراتی در آن بوجود می آید متفاوت است و به عواملی نظیر: شدت و قدرت حرارتی قوس، سرعت جوشکاری، ضریب هدایت حرارتی، جنس قطعه کار، ضخامت قطعه، درجه حرارت آن، طرح اتصال و بعضی فاکتورهای دیگر بستگی دارد. این لایه به منطقه مجاور خط جوش یا متأثر از جوش Heat Affected Zone موسوم است.

در مطالعات و بررسی های خواص مهندسی و عیوب متالورژیکی جوش باید هر دو منطقه ی فوق یعنی فلز جوش و منطقه ی مجاور آن در نظر گرفته شود. چرا که در بعضی موارد مشکلات در منطقه مجاور جوش به مراتب بیشتر از فلز جوش می باشد.

بطور کلی تولید جوش ایده آل بدون هیچگونه عیبی تقریباً غیر ممکن است و معمولاً جوش ها دارای معایبی می باشند که تا حد معینی بنا به حساسیت کاربردی موضع اتصال قابل چشم پوشی است و معمولاً بازرسی کنترل کیفیت از طریق آزمایش های مختلف میزان این عیب را با استانداردهای مربوطه مقایسه کرده و آنها را قبول یا رد می کنند.

عیوب و مشکلات می توانند ناشی از طرح اتصال نامناسب، انتخاب غلط مواد مصرفی (فلز قطعه کار و الکتروود)، پارامترهای جوشکاری نامناسب، عدم مهارت جوشکار، نحوه سرد شدن و بالنتیجه ساختار میکروسکوپی جوش و منطقه ی مجاور آن و وضعیت بد لبه سازی و سطح مورد اتصال باشد. این عیوب در هر نوع فلز و آلیاژ، با توجه به ضخامت و طرح اتصال آنها متفاوت است. علاوه بر این گاهی چند عیب با هم ظاهر شده که تشخیص و بررسی آنها چندان آسان نیست. با این مقدمه به معایبی که اغلب پیش می آید در ادامه اشاره می شود.

لکه قوس Arc Strikes

معمولاً جوشکارهای مبتدی و بی دقت برای شروع قوس با الکتروود دستی، ابتدا الکتروود را بر روی سطح کار در یک یا چند نقطه بطور لحظه ای می کشند تا بدین ترتیب قوس های موقتی ایجاد شده و با گرم شدن نوک الکتروود، تشکیل قوس در محل شروع عملیات جوشکاری آسان شود. نقاط تماس لحظه ای الکتروود با سطح کار بصورت لکه هایی دیده می شود که در حقیقت لایه نازکی از سطح کار می باشد که در اثر ایجاد قوس موقت ذوب و سپس سریعاً سرد شده است. سطح این لکه ها در زیر میکروسکوپ دارای ترک های ریز و ساختار ترد می باشد. علاوه بر آن بعلاوه عدم ایجاد سر باره و هاله ی گاز محافظ در این لکه ذوب شده، جذب اکسیژن و نیتروژن هم مشاهده شده و ذرات اکسید و احیاناً خلل و فرج نیز دیده شده است. این لکه ها علاوه بر اینکه موجب زشتی ظاهری سطح کار می شود اگر در نقاط حساس تحت تمرکز تنش قرار گیرد می تواند منشاء شروع ترک های بزرگتر و احیاناً پارگی و شکستگی قطعه کار شود. جوشکار ماهر و با دقت عمل گرم کردن نوک الکتروود را بر روی قراضه ای که در نزدیکی نقطه شروع عملیات جوشکار است انجام می دهد. شکل (2) نمایی از این عیب را نشان می دهد.

خلل و فرج یا حفره ها Porosity

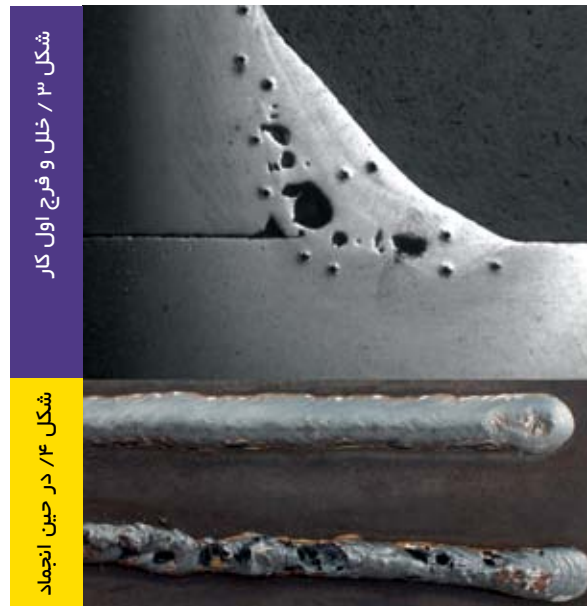
نمونه ای از این نوع گازها هیدروژن می باشد که حاصل از منابع مختلف رطوبت یا چربی هاست. مکانیزم جوانه زدن، رشد کردن و شناور شدن حبابهای گازی و تئوری های مربوطه در حوصله ی این نوشتار نیست.

ازت، گاز CO و SO₂ (ناشی از گوگرد زیاد) هم می تواند موجب وقوع این نوع حفره ها شود. حفره ها گاهی تا روی سطح جوش هم ادامه یافته و مشهود می باشند. بطور کلی وجود ناخالصی ها در فلز قطعه کار نظیر گوگرد و فسفر، کثیفی سطح و لبه ی مورد اتصال (چربی، زنگ زدگی، رنگ)، رطوبت زیاد در الکتروود، طول قوس زیاد، شدت جریان زیاد، سرعت جوشکاری بالا، حرکت های موجی و زیگزازی زیاد، الکتروود معیوب از نظر لخت بودن قسمتهایی از آن و یا جوشکاری در شرایط جوی نامساعد عوامل تشدید کننده وقوع خلل و فرج در جوش می باشد.

این حفره ها در جوش به فرم چند نوع مختلف ظاهر می شود:
1. خلل و فرجی که در چند سانتی متر اولیه شروع جوشکاری پدید می آید، این نقص بعلت فقدان سرباره کافی، واکنش اکسیژن زدایی مواد موجود در پوشش، شروع قوس غلط و نیز رطوبت در الکتروود می باشد شکل (3).
این نوع خلل و فرج را می توان به چند روش کاهش داد، نصب قطعه اضافی در کنار مسیر جوشکاری و شروع جوشکاری بر روی آن و سپس قطع کردن آن و یا تکنیک یک گام عقب (back step) در اینخصوص به کار گرفته می شود. در این روش یعنی نقطه شروع کمی عقب تر از محل شروع واقعی بوده و سپس به محل شروع واقعی برگشت داده می شود.
2. خلل و فرجی که در حین انجماد پیدا می شود و ممکن است در سرتاسر جوش دیده شود. این عیب خود دارای دو شکل کروی بصورت مجموعه ای و سوراخهای کرمی (Worm-Holes) یا (Blow Holes) دیده می شود شکل (4). نشانگر وجود بعضی گازها در مذاب محلول بوده که در درجه حرارت های بالا مقدار حلالیت نسبت به درجه حرارت های پایین بیشتر است.

راههای جلوگیری و کاهش حفره ها

1. تمیز کردن سطح لبه مورد اتصال
2. گرم و خشک کردن الکتروود قبل از استفاده
3. انتخاب طول قوس مناسب و پارامترهای دیگر جوشکاری
4. تغییر در تکنیک جوشکاری
5. تغییر الکتروود (دارای مواد اکسیژن زدای بیشتر)

شکل ۳ / خلل و فرج اول کار

شکل ۴ / در حین انجماد

فقدان ذوب کامل و یا نفوذ ناقص

Incomplete Fusion

Inadequate Joint Penetration

این عیب علاوه بر تضعیف اتصال، می تواند موضعی برای تمرکز و تشدید تنش بوجود آورده و احتمالاً منجر به ترک برداشتن و گسیختگی اتصال شود. این عیب می تواند به شکلهای گوناگون از قبیل فقدان نفوذ در کناره ها، فقدان نفوذ بین پاس ها، فقدان نفوذ ریشه جوش و نفوذ ریشه ای ناقص در جوشهای دو طرفه دیده شود. این عیب متأثر از چندین فاکتور است که مهمترین آنها حرارت ورودی (Heat Input) کم به موضع اتصال است. بعنوان مثال افزایش شدت جریان الکتریکی باعث عمیق تر شدن نفوذ اتصال می شود. از این دسته عیوب می توان به LOP یا (Lack of Penetration) فقدان نفوذ کافی و LOF یا (Lack of Fusion) فقدان همجوشی کافی اشاره نمود. فاکتورهای دیگر که قابل کنترل هستند، سرعت پیشرفت جوشکاری، قطب الکترود نوع پوشش الکترود، طرح اتصال و زاویه الکترود با سطح کار و تکنیک عملیات می باشد. گاهی اوقات وضعیت سطح لبه ی قطعه مورد اتصال نظیر پوسته اکسیدی ضخیم می تواند سبب عمق نفوذ کم یا ناقص شود.

سوختن یا بریدگی کناره ای یا زیر برش

Under – Cut

در حین ایجاد اتصالات با روشهای ذوبی بویژه با قوس الکتریکی، فلز اصلی در سرتاسر دیواره و مسیر اتصال ذوب شده و زبانه ای را بوجود می آورد. در صورتی که از جریان زیاد در عملیات جوشکاری استفاده شود، این امر باعث ایجاد ناحیه ی ذوب شده در فلز پایه و نهایتاً مشاهده ی شکاف در این ناحیه می گردد. عواملی مانع از پر شدن کامل گوشه ها و لبه های این شکاف می شود که به صورت منقطع یا پیوسته با عمق کم یا زیاد در سرتاسر مسیر اتصال مشاهده می شود.

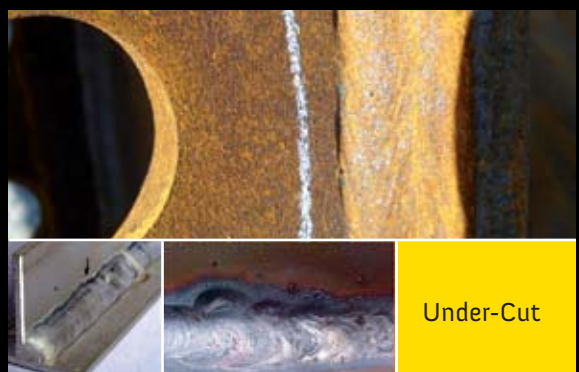
در بسیاری موارد به نظر می رسد که این حجم کوچک باقی مانده و پر نشده در کنار لبه ی جوش نمی تواند اهمیت چندانی داشته باشد. اما باید توجه داشت که چون حجم مذکور بصورت شکاف با زاویه عمیق می باشد، هنگامیکه موضع اتصال تحت تنش قرار می گیرد می تواند موجب تمرکز تنش شده و منجر به شروع شکستگی اتصال از آن محل شود.

ذرات سرباره محبوس شده

Slag Inclusions

وجود هرنوع ذرات غیر فلزی محبوس در فلز جوش باعث بروز این عیب می شود. منبع این ذرات لزوماً نباید از پوشش الکترود یا سرباره بوده و ممکن است حاصل واکنش های مختلف سرباره گاز-مذاب باشد. شکل و فرم این ذرات شبیه است به آنچه که در قطعات ریختگی دیده می شود و معمولاً بصورت کروی یا قطره های مختلف نمایان می شود. مقدار کم این ذرات تأثیر چندانی بر روی خواص مکانیکی ندارد اما در مقدار زیاد بویژه ابعاد بزرگ و حیاتیاً کشیده شده (طویل) بر روی خواص مکانیکی خصوصاً مقاومت ضربه ای تأثیر قابل ملاحظه دارد. نفوذ پوسته ی شکسته شده الکترود به مذاب، استفاده از الکترودی که قسمتی از روپوش آن ریخته شده است، ورود هوا در اثر سهل انگاری جوشکار و حرکات نامناسب الکترود، عدم دقت در تمیز کردن سرباره در انتهای هر پاس یا در تعویض هر الکترود یا گوشه ها و زوایای پاس قبلی (بویژه در پخ های V با زاویه ی کوچک) عوامل بوجود آورنده ی این عیب می باشند.

این عیب در اتصالاتی که در شرایط خستگی یا تنش های سیکنی قرار می گیرد می بایست مورد توجه قرار گرفته و باید حتماً با ذوب و رسوب مقدار دیگری از فلز پر و برطرف شوند. دلایل بوجود آمدن این عیب عبارتند از: سرعت جوشکاری بالا، الکترود باریک، سرباره با ویسکوزیته زیاد، جهت نیروی قوس نادرست (زاویه الکترود) و حرکت های نامناسب الکترود. برای رفع آن حرکت های زیگزذکی مناسب با مکث های کوتاه در کناره های لبه اتصال و کاهش سرعت پیشرفت جوشکاری ساده ترین راه است.

ترشح یا جرقه Spatter

سر رفتن Over Lapping

قطرات ریز فلز را که در ناحیه ی جوش در انشای جوشکاری به اطراف پرتاب می شود جرقه یا ترشح می گویند. این قطرات ممکن است از حوضچه ی جوش یا غالباً از نوک الکتروود ناشی شده باشد. ایجاد پل در فاصله ی قوس و انفجار آن، گاز اضافی ایجاد شده در اثر سریع شدن مذاب، واکنش بین برخی عناصر در فلز مذاب نظیر گوگرد با بعضی گازهای اتمسفر اطراف حوضچه جوش نمونه هایی از واکنش های جرقه زا می باشند. در بعضی موارد جرقه های درشت در اثر طول قوس اضافی و جرقه های ریز ناشی از شدت جریان اضافی ایجاد می شود. جرقه ها غالباً در هوا اکسیده و سرد شده و نهایتاً بر روی سطح می افتد که در این صورت، لکه هایی را ایجاد می کنند. جرقه های چسبیده بر روی سطح کار بر روی نقاط دورتر از مسیر جوشکاری راحت تر تمیز می شوند، اما جرقه های نزدیک را به سختی می توان پاک کرد. جرقه علاوه بر ایجاد مشکلات برای جوشکار نظیر سوزاندن پوست و لباس، ظاهر جوش را خراب کرده و در بعضی موارد ممکن است اثرات منفی تری شبیه لکه ی قوس هم داشته باشد، تنظیم پارامترهای جوشکاری و احیاناً تغییر نوع الکتروود تدابیر مفیدی برای کاهش این گونه ترشح هاست.

Over Lap

بیرون افتادگی فلز جوش از شکاف یا دهانه ی اتصال و یا جاری شدن مذاب به اطراف لبه اتصال را سر رفتن (Over Lapping) می گویند. این عیب در اثر سرعت پیشروی کم جوش، زاویه ی اشتباه الکتروود و استفاده از الکتروود بزرگ با حوضچه جوش روان به وقوع می پیوندد؛ که برای جلوگیری از آن، سرعت جوشکاری و زاویه ی الکتروود باید اصلاح شود.

عیب دیگری که دلایلی شبیه مورد یاد شده دارد نفوذ اضافی (Excessive Penetration) به معنی جاری شدن مذاب در پشت درز جوش و برآمدگی اضافی در این ناحیه است. این عیب ناشی از سرعت آهسته جوشکاری، حرارت ورودی زیاد و یا طرح نامناسب لبه سازی می باشد.

ترک برداشتن یا ترکیدگی Cracking

مکانیزم ترک برداشتن گرم و سرد و توضیحات جزئی در مورد شرایط لازم برای انواع ترک برداشتن با زبان ساده در چند جمله مشکل است. بطور کلی دو شرط یا حالت لازم است تا در حین انجماد در جوش ترکیدگی ایجاد شود. اولاً باید نرمی و انعطاف پذیری (Ductility) فلز به اندازه کافی نباشد، ثانیاً تنش کششی ایجاد شده بین کریستال های جامد ناشی از انقباض، از تنش شکست (Fracture Stress) فلز در آن درجه حرارت تجاوز کند. بعضی ناخالصی ها نظیر سولفورها تشدید کننده ترک برداشتن گرم می باشند. در فلزات مختلف حساسیت در مقابل ترک برداشتن گرم متفاوت بوده و در فلزات بسیار حساس شیب استحکام نسبت به درجه ی حرارت کم و دامنه ی درجه حرارت تدری (Brittle Temperature Range) زیاد می باشد.

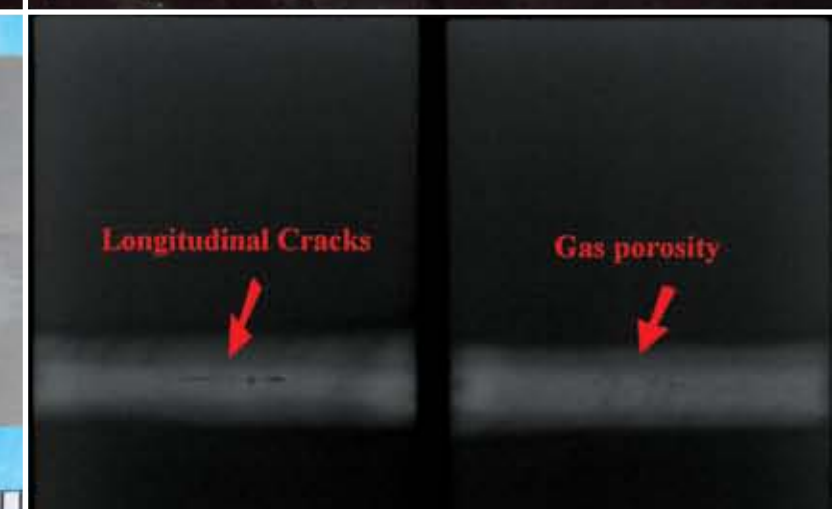
ترک برداشتن سرد معمولاً در عرض دانه ها ادامه یافته و ممکن است چندین ساعت یا روز پس از جوشکاری مشاهده شود. در اینجا سریع سرد شدن و ایجاد بعضی فازهای ترد همراه با حضور هیدروژن (تردی هیدروژنی) می تواند عوامل مؤثر در وقوع این گونه ترک شود. این نوع ترک برداشتن هم در جوش و هم در منطقه مجاور جوش H. A. Z بوجود می آید. بعنوان مثال در جوشکاری فولادهای پر کربن و ضخیم ایجاد ساختمان ترد و شکننده سمیتیت در منطقه مجاور خط جوش براحتی شرایط وقوع ترک برداشتن زیر فلز جوش را فراهم می کند. همچنین در فولادهای آلیاژی با استحکام بالا حضور هیدروژن عامل بسیار مؤثر در وقوع این گونه ترکهای سرد می باشد.

ترک برداشتن جوش یا منطقه ی مجاور آن احتمالاً یکی از مهمترین، حساسترین و مضرترین عیوب در جوشها هستند. از یک طرف احتمال وقوع آن در طیف وسیعی از فولادها، و فلزات و آلیاژهای غیر آهنی وجود دارد، از طرفی دیگر این موضوع تا حدی پیچیده است چون اولاً شکل ها، ابعاد، جهت ها و اندازه های مختلف داشته و ثانیاً در محل های مختلف فلز جوش، خط ذوب و منطقه مجاور جوش ایجاد می گردد. از همه مهمتر، دلایل گوناگونی از قبیل ترکیب شیمیایی مواد مصرفی جوشکاری، پارامترهای جوشکاری، طراحی قطعه و محل اتصال، شرایط عملی و تکنیکی جوشکاری می تواند عوامل تشدید کننده یا تقلیل دهنده وقوع ترکیدگی باشد. انواع گوناگون ترک برداشتن در مناطق مختلف عبارتند از:

1. ترک برداشتن در حوضچه یا دهانه جوش / Weld Metal Cracking
2. ترک برداشتن عرضی در فلز جوش / Weld Metal Transverse Cracking
3. ترک برداشتن عرضی مجاور جوش / H. A. Z Transverse Cracking
4. ترک برداشتن طولی یا میان خطی در فلز جوش / Center Line Cracking
5. ترک برداشتن زبانه یا گوشه ای / Toe Cracking
6. ترک برداشتن زیر فلز جوش / Under Bead Cracking
7. ترک برداشتن ریشه فلز جوش / Weld Metal Root Cracking

بطور کلی ترکهایی که در حین انجماد اتفاق می افتند به ترکهای گرم (Hot Cracking) یا بالای خط انجماد (Super Solidus Cracking) و آنهایی که پس از سرد شدن یا انجماد و گاهی اوقات چندین روز بعد از جوشکاری بوجود می آیند به ترکهای سرد (Cold Cracking) یا زیر خط انجماد (Sub Solidus Cracking) موسوم هستند. این ترکها ممکن است آنقدر توسعه یابند که با چشم قابل رویت باشند اما در بیشتر موارد نیاز به روش های خاص برای مشاهده و مطالعه آنها است.

یکی از عوارض مهم این ترکها غالباً شکسته شدن قطعه بدون تغییر فرم پلاستیکی می باشد که اصطلاحاً به آن شکست ترد یا (Brittle Fracture) گفته می شود. این نوع شکست در ابتدا گند بوده و پس از رشد تا حد معینی (حد بحرانی طول ترک) پیشرفت بسیار سریع بوده و تا چند متر در ثانیه می رسد. این ترک حتی بدون نیاز به تنش اولیه ادامه یافته و در زمانی کوتاه سریعاً پیشرفت می کند. در نتیجه در این مرحله فرصت برای جلوگیری از شکستگی و گسیختگی کامل اتصال کم است.

ترک برداشتن یا ترکیدگی
Cracking

پاشش رنگ Liquid Penetrant Testing

LPT (Liquid Penetrant Testing) یکی از روشهای NDT می باشد که توانایی تشخیص ترکهای سطحی و همچنین آن دسته از ترکهای زیر سطحی که تا سطح جوش پیشرفت کرده اند را دارد. این روش در حین جوشکاری برای پاس ریشه و پاسهای دیگر نیز بکار می رود. در این روش مایع مخصوص روی سطح جوش پاشیده می شود. این مایع در روی سطح پخش شده و وارد ترکهای سطحی جوش می شود. پس از این عملیات مایع اضافی از روی سطح برداشته می شود. نهایتاً سطح خشک شده و ماده دیگری به سطح پاشیده می شود. رنگی که در مرحله اول پاشیده شده با این ماده ترکیب شده و محل اندازه و نوع ترک مشخص می شود. این روش بهترین روش مورد قبول برای تشخیص انواع ترکها، Porosity، LOP و ناهمگونی ها بوده و با موفقیت روی مواد فلزی و غیر فلزی، سرامیکها و شیشه ها و ... آزمایش شده است.

تست رادیو گرافی Radiography Testing

تفسیر رادیو گرافی جوش Radiograph Interpretation-Welds

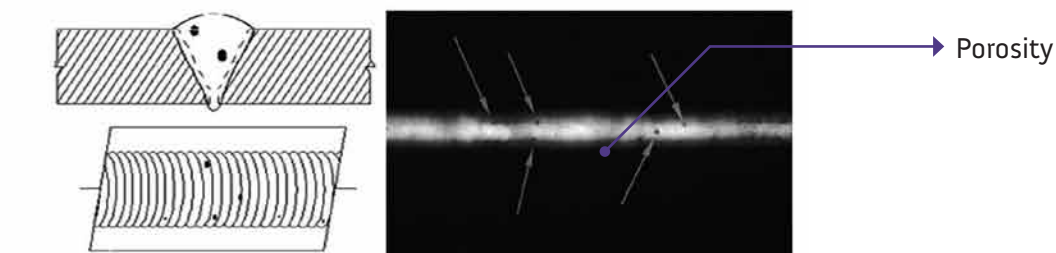
علاوه بر تهیه عکس رادیوگرافی با کیفیت بالا، شخص با مشاهده عکس رادیوگرافی باید توانایی و مهارت گزارش و ارزیابی عکس را داشته باشد. ارزیابی عکس رادیوگرافی در سه مرحله صورت می گیرد:

1. کشف
2. تفسیر و گزارش
3. ارزیابی

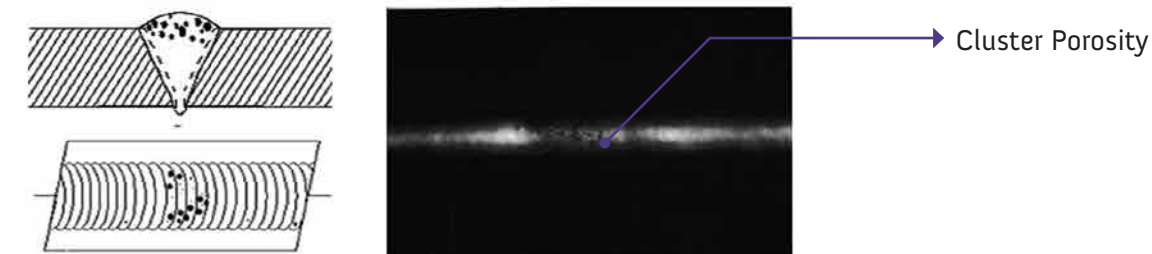
هر سه مرحله ی مذکور نیاز به هوشمندی در مشاهده ی شخص دارد. هوشمندی در مشاهده به معنای تحلیل کردن یک الگوی مشخص در عکس رادیوگرافی است. توانایی در گزارش ترک ها و ایرادهای جوش در عکس رادیوگرافی بستگی به عوامل دیگری همچون نحوه ی تابش نور و تجربه فرد در تشخیص انواع ایرادها دارد. در مطالب زیر سعی شده است انواع ترکها و ایرادهای جوش که قابل تشخیص در عکس رادیوگرافی هستند ذکر شود.

روش معمول رادیوگرافی به این صورت است که یک شیء تحت تشعشع پرتوهای X یا گاما قرار می گیرد و آن قسمت از اشعه که توسط شیء جذب نشده باشد روی یک فیلم تصویر می شود.

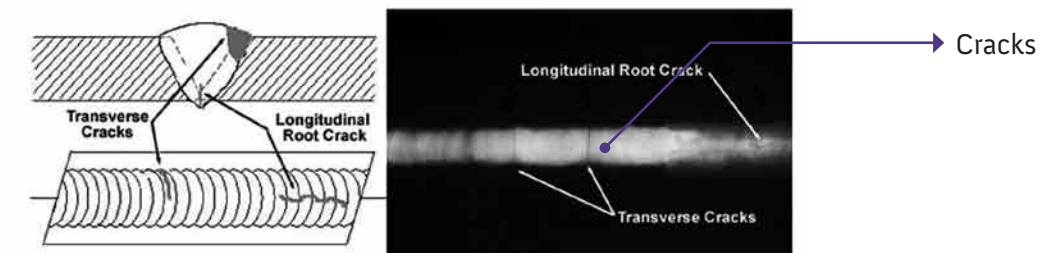
فیلم رادیو گرافی یک سایه ی دو بعدی از شیء بوده و تغییرات چگالی، ضخامت و ... در نقاط مختلف جسم، در آن مشخص می شود. از این منظر از روشهای رادیوگرافی و تفسیر فیلمهای آن می توان کیفیت جوش را به صورت غیر مخرب مورد بررسی قرار داد.

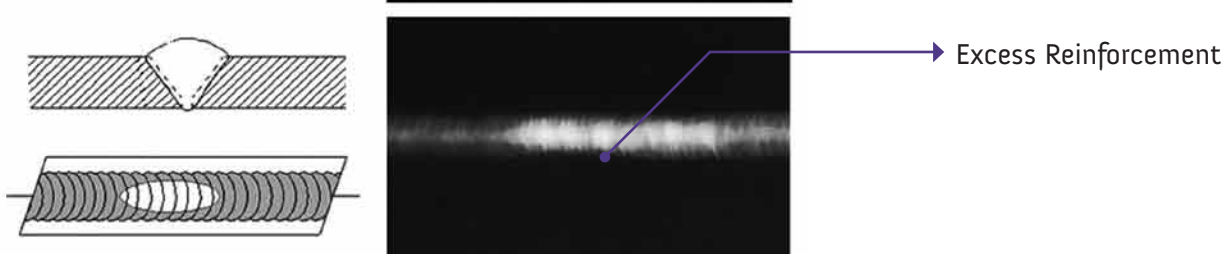
Porosity

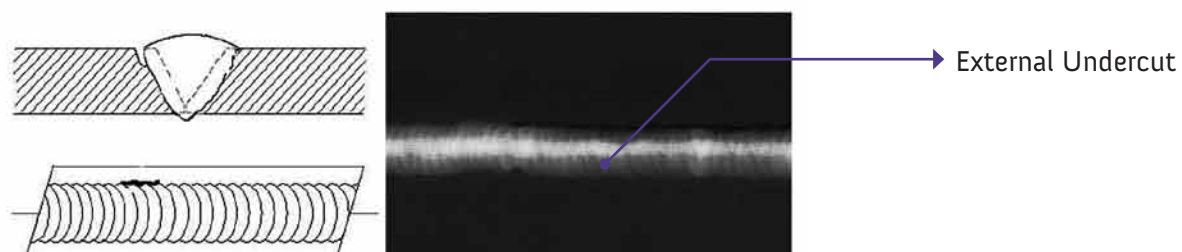
Cluster Porosity

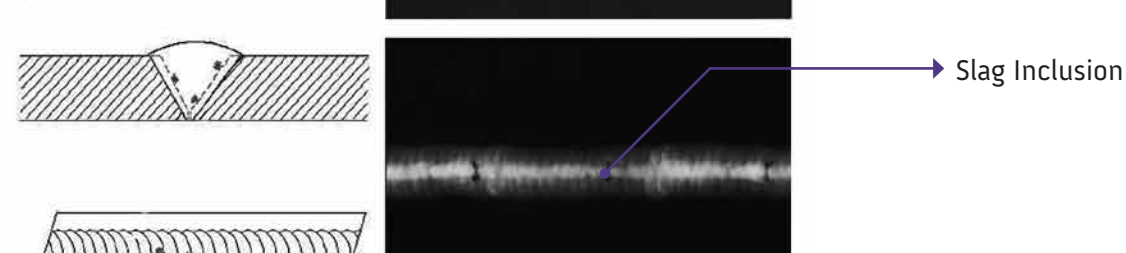
Cracks

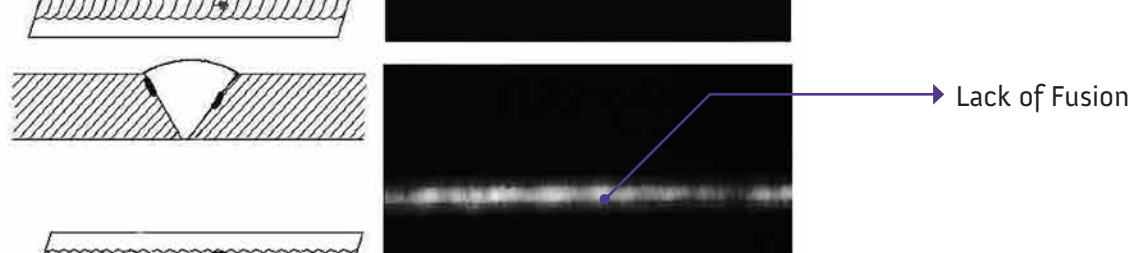
Excess Reinforcement

External Undercut

Slag Inclusion

Lack of Fusion

انواع ناپیوستگی های جوش Discontinuities

Incomplete Fusion

شرایطی است که در آن فلز جوش به طور مناسب با فلز جوش ترکیب نشده است نحوه تشخیص به طوری است که اغلب در فرم یک خط یا خطوط تیره مشاهده می شود. این خطوط در جهت خط جوش در لبه های اتصال قرار گرفته اند.

ناپیوستگی ها شامل بریدگی و قطع شدن ساختار یک ماده در یک نقطه است. ناپیوستگی ها می توانند در فلز پایه، ماده جوش یا ناحیه تحت تأثیر حرارت اتفاق بیافتد. ناپیوستگی های زیر گونه ای از اتمام انواع جوشکاری است.

Cold Lap

حالتی است که در آن ماده ی جوش به طور مناسب با فلز پایه با پاس جوش قبل (Cold Lap Interpass) ترکیب نشده است. در این حالت قوس نتوانسته است فلز پایه را به اندازه کافی ذوب کند و تنها باعث شده است که گدازه ی جوش در فلز پایه جریان پیدا کند بدون اینکه قید لازم و کافی را ایجاد کند.

LOP , IP

هنگامی اتفاق می افتد که فلز جوش نتوانسته است در فلز پایه نفوذ کند. این مورد یکی از بیشترین موارد قابل اعتراض به نحوه ی جوشکاری است. کمبود نفوذ اجازه ی افزایش طبیعی تنش را در نقطه جوش می دهد و باعث رشد ترکها می شود. نحوه ی تشخیص آن در عکس رادیوگرافی به این گونه است که یک ناحیه تیره دارای لبه های و در مرکز به صورت خط مستقیم صاف دیده می شود.

Porosity

نتیجه گیر کردن گاز در مرحله انجماد فلز است. (Porosity) می تواند اشکال مختلفی در عکس رادیوگرافی داشته باشد ولی اغلب به صورت لکه های گرد و تیره به تنهایی یا بصورت دسته و ردیف دیده می شوند. بعضی اوقات این لکه ها بلندتر می شوند و به نظر می رسد که کشیده شده اند. این به آن دلیل است که گاز در حال خروج بوده است و فلز در حالت مایع و گداخته، لذا در این بین به دام افتاده است. این نوع (Porosity) تحت عنوان (Wormhole Porosity) نیز شناخته می شود.

Internal Concavity

یا (Suck back) شرایطی است که در آن فلز جوش هنگام سرد شدن منقبض شده است و در قسمت ریشه جوش به سمت بالا حرکت کرده است. در عکس رادیوگرافی بسیار شبیه به LOP است با این تفاوت که خط دارای لبه های ناهموار است، پهنای بیشتری داشته و در مرکز جوش دیده می شود.

Cluster Porosity

زمانی اتفاق می افتد که روکش الکترودها با رطوبت هوا واکنش دهند. رطوبت توسط گرما به گاز تبدیل شده و هنگام جوشکاری در فلز مذاب گیر می افتد. (Cluster Porosity) مانند (Porosity) در عکس رادیوگرافی ظاهر می شود با این تفاوت که لکه ها در این حالت به یکدیگر نزدیکتر می باشند.

Root or Internal Undercut

مبین فرسایش فلز پایه در نزدیکی ریشه ی جوش است. در عکس رادیوگرافی بصورت یک خط ناهموار تیره با فاصله ای نسبت به خط مرکز جوش دیده می شود.

Slag Inclusions

زمانی اتفاق می افتد که مواد جامد غیر فلزی در فلز جوش یا بین فلز جوش و فلز پایه وارد شده و هنگام جوشکاری گیر می افتند. در عکس رادیوگرافی به شکل اشکال تیره، بریده بریده و نامتقارن در جوش یا در راستای آن دیده می شود.

Crown or External Undercut

این نوع عیب مبین فرسایش فلز پایه در نزدیکی بالا (آخرین پاس) جوش است. در عکس رادیوگرافی بصورت یک خط ناهموار تیره در راستای لبه ی خارجی جوش دیده می شود. این خطوط مانند آنچه که در LOP مشاهده می شود به صورت مستقیم نمی باشد.

Offset or Mismatch

مربوط به شرایطی است که دو قطعه جوشکاری به طور مناسب تنظیم نشده اند. در عکس رادیوگرافی تفاوت رنگ قابل توجهی دیده می شود. تفاوت رنگ در اثر اختلاف در ضخامت است. خط مستقیم تیره بدلیل ناتوانی فلز جوش در نفوذ پدید آمده است.

Inadequate Weld Reinforcement

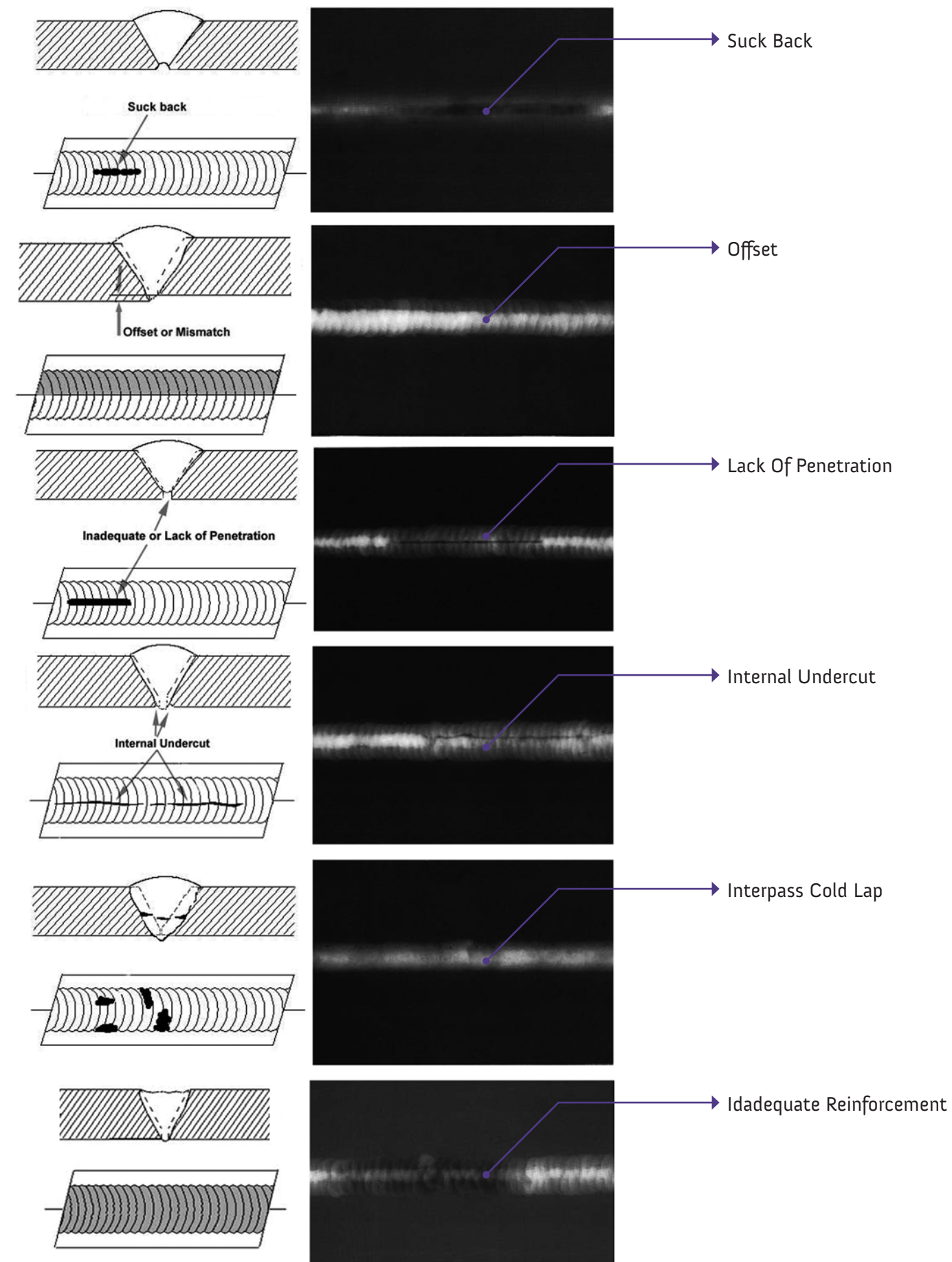
هنگامی است که ضخامت فلز جوش کمتر از ضخامت قطعات جوشکاری شده باشد. تشخیص آن بسیار ساده است زیرا نقاطی که با این مشکل همراه باشند در عکس رادیوگرافی بسیار تیره تر از نقاط دیگر دیده می شوند.

Excess Weld Reinforcement

هنگامی اتفاق می افتد که گرده جوش در بعضی نواحی بیشتر از حد مجاز طراحی باشد. در عکس رادیوگرافی به شکل یک ناحیه روشن در جوش دیده می شود. با استفاده از تست دیداری (VI) این نقص جوش براحتی قابل تشخیص است.

Cracks

تنها زمانی در عکس رادیو گرافی قابل مشاهده می باشند که ترکها در جهتی رشد کرده باشند که تفاوت ضخامت بطور موازی با پرتوهای اشعه X بوجود آمده باشد. در عکس رادیوگرافی به شکل خطوط ناهموار و اغلب تیره دیده می شوند. ترکها گاهی نیز بصورت ادامه ی (Porosity) و یا Inclusion ها دیده می شوند.

* Magnetic Particles

تست ذرات مغناطیسی Magnetic Particles

ابتدا قطعه جوشکاری شده تحت تأثیر میدان مغناطیسی قرار می گیرد. سپس ذرات آهن که با ماده رنگی پوشانده شده اند روی سطح جوش پاشیده می شوند. این ذرات تحت اثر مغناطیسی روی سطح ترک قرار می گیرند و در شرایط وجود نور مناسب مشخص می شود.

* Magnetic Particles

جدول لیستی از عیوب جوشکاری و علل رخداد آنها را به اختصار نشان می دهد.

Prosity	وجود روغن، گرد و خاک زیاد و سایر آلودگی ها روی سطح جوشکاری نامناسب بودن الکتروود ممکن است به میزان بیشتری Mn و Si در ترکیب شیمیایی نیاز باشد مشکل در پوشش جوشکاری به وزیدن باد استفاده از نازل کوچک و نامناسب عدم وجود گاز کافی و یا بیش از حد مورد نیاز در پروسه ی جوشکاری عدم برداشت ناخالصی ها در بین پاسهای جوشکاری وجود سرباره یا Slag بیش از اندازه در الکترودهای پوشش دار
LOP	شکاف جوش خیلی باریک می باشد شدت جریان یا خیلی زیاد بوده یا خیلی کم عدم نفوذ کافی ناحیه ی مذاب جوش
LOF	ولتاژ یا شدت جریان خیلی پایین است قطبیت نادرست سرعت جوشکاری کم دامنه ی نوسان یا حرکت زیگزاکی مشعل جوشکاری خیلی زیاد یا خیلی کم است وجود لایه ی اکسید بیش از حد بر ناحیه جوشکاری
Undercutting	سرعت پیشروی جوشکاری خیلی زیاد است ولتاژ جوشکاری زیاد است شدت جریان بیش از حد است
Cracking	ترکیب شیمیایی نامناسب سیم جوشکاری Bead جوش خیلی کوچک است کیفیت کم موتدی که جوش می شوند
Unstable Arc	نقص در سیستم تغذیه ی سیم جوشکاری نقص در سیستم تغذیه ی گاز محافظ
عدم امکان شروع مناسب جوشکاری	ولتاژ جوشکاری بسیار پایین است وجود ناخالصی و آلودگی در ناحیه جوشکاری
وجود Spatter خیلی زیاد	بجای Co_2 از ArO_2 و یا $ArCo_2$ استفاده شود باید نفوذ He را کاهش داد ولتاژ قوس خیلی کم است
Burn Trough	شدت جریان زیاد است سرعت پیش روی کم است عرض ریشه ی جوش زیاد است بجای Co_2 از ArO_2 و یا $ArCo_2$ استفاده شود
Convex Bead	ولتاژ یا شدت جریان خیلی پایین است گسترده گی طول ریاد الکتروود جوشکاری قطبیت نادرست شکاف ناحیه ی اتصال خیلی نازک است